

for en By end deres egen Part, og i 1837 og 1840 stete der betydelige Forbedringer i de bequarterede Kjøbstæders Stilling. Det kan gjerne være, at der burde see endnu mere for dem, men det er Noget, som paa ingen Maade er oplyst, og Sagen er kommet frem paa en saa uklar Maade, at der ikke har været Anledning for dem, som kunde have den største Dpfordring til at tale de ubequarterede Kjøbstæders Sag, til at fremkomme med de Dplysninger, som i saa Henseende kunde være fornødne. Der vilde vist ogsaa, naar der er Spørgsmaal om at fordele en større Sum paa familige Kjøbstæder end for nærværende Tid, kunne være nogen Anledning til at spørge om Maalestoffet; thi jeg troer virkelig, at det, at man lægger Assurance-summen til Folkemængden, snarere gjør Fordelingen usuldfommere end den forhen var. Thi, som jeg ved en anden Leilighed har bemærket, en Byes Assurance-sum berører tidt paa meget tilfældige Omstændigheder; efter en stor Ildbrand f. Ex. bliver der opført bedre Bygninger; derved bliver der en højere Assurance-sum for Byen, men dens Indtagter stige paa ingen Maade i Forhold dertil, og man finder netop, at i Reglen de Kjøbstæder, der høre til det ringere Slags og ere mindre nærsomme, have en forholdsvis høj Assurance-sum. Var der Spørgsmaal om at foretage en anden Fordeling end blot efter Folkemængden, som er den nuværende Fordelingsmaade, — og dertil blev der vel stor Dpfordring, naar de Beløb, der skulle fordeles, blive saa meget højere end de hidtil have været — saa buide vistnok andre Omstændigheder komme i Betragtning, saa burde vistnok Byens Handel og Udffibning være et Moment, som var af større Betydning end Assurance-beløbene; og man seer, at efter Assurancebeløbene ville saadanne Kjøbstæder som Svendborg, Holbek og Kallundborg komme til at bære meget lidt mere end andre Kjøbstæder, som ere langt mindre nærsomme. Hvad Bornholm angaaer, da troer jeg ogsaa virkelig, at de bornholmske Kjøbstæder komme til at lide en ubilligt forøget Byrde ved den forelagte Lov. Vel skulle de kun betale en Trediedeel imod hvad de efter de sædvanlige Forhold skulle betale; men det bliver dog mere, end hvad der

af de omhandlede Udgifter kunde komme dem til Byrde, siden hverken Fourageafgiften eller Indquarteringen forhen har berørt de bornholmske Kjøbstæder, og de Bidrag, der for Bornholm ere svarede til Kærgernes Løn og til Straffeanstalterne, ere blevne udredede uden saadant særligt Hensyn til Kjøbstæderne.

Jeg skal nu, da Sagen er til 3die Behandling, ikke indlade mig videre paa Sagens forskjellige Gjenstande; men jeg skal blot, hvad Indquarteringsfonden angaaer, gjøre den Bemærkning, at Spørgsmaalet herom forekommer mig aldeles ikke at være tvivlsomt. Saalænge Kjøbstæderne skulle blive ved at bære Indquarteringsbyrden, saa maa ogsaa den Fond, som er bleven samlet af det, Kjøbstæderne have givet mere til Indquarteringen end der er forbrugt, nødvendigvis anvendes til at lette Kjøbstæderne deres fremtidige Byrde af Indquarteringen; men paa anden Maade kan den ikke tilkomme dem, og dersom Staten overtog Indquarteringsudgifterne i det Hele, saa vilde den vist være besøiet til ogsaa at benytte Indquarteringsfonden som Middel til at dække disse Omkostninger. At Kjøbstæderne skulde kunne dele Indquarteringsfonden imellem sig, det kan vist paa ingen Maade antages; thi det Slags Eiendomsret have de ikke dertil; det er en Afgift til det Offentlige, som er udredet af Kjøbstæderne, og som skulde anvendes til at lette Kjøbstæderne en Byrde; tages nu denne Byrde fra dem, og vil Regjeringen selv bære den, saa har vist Staten ogsaa Ret til at tage Indquarteringsfonden til sig; allermindst kan jeg antage, at Spørgsmaalet om, hvorledes Indquarteringsfonden skal anvendes, kan blive Gjenstand for Domstolenes Afgjørelse; det, troer jeg, er et reent Lovgivningsspørgsmaal.

Formanden: Den ærede 3die Landsthingsmand for 3die Valgkreds (Wesfely) har Ordet; men jeg turde dog maagsee forinden tillade mig den Bemærkning, at det vist ikke var ønskeligt, at det Spørgsmaal om, hvem Indquarteringsfonden skulde komme til at tilhøre, skulde blive Gjenstand her for vidtløftig Discussion, da jeg ikke kan skjønne rettere, end at det, navnlig ved 3die Behandling af Sagen, maa falde noget udenfor samme.

Wesfely: Jeg skal blot tillade mig at